

Polgár Ferencné Elemi Iskolai Bizonyítványa

Anyakönyvi szám 27

**ELEMI
NÉPISKOLAI BIZONYÍTVÁNY**

Simai Györgyné
(születési helye: Budapest születési éve, hónapja és napja: 1915. aug. 10. vallása: iz.) a Budapest székesfővárosi
III. kerületi Dembinszky utcai elemi népiskola
negyedik osztályát az 1934-35. iskolaévben a következő eredménnyel végezte:

Magatartása <u>jó</u>	Számtan és mértan <u>kitűnő</u>
Szorgalma <u>jó</u>	Földrajz <u>kitűnő</u>
Hit- és erkölcstan <u>jó</u>	Természetrajz, gazdaságtan és történelem <u>kitűnő</u>
Beszéd- és értelemgyakorlatok <u>kitűnő</u>	Rajzolás <u>kitűnő</u>
Olvadás és olvasmányértelmezés <u>kitűnő</u>	Éneklés <u>jó</u>
Írás <u>kitűnő</u>	Kézimunka <u>kitűnő</u>
Foglalkozás <u>kitűnő</u>	Testgyakorlás <u>kitűnő</u>
Helyesírás és nyelvi magyarázat <u>kitűnő</u>	Írásbeli dolgozatok külső alakja <u>rendes</u>
Beoltatásának éve: <u>1916.</u>	Mulasztott igazolt félénapok: <u>15</u>
Újraoltatásának éve:	nem igazolt félénapok:

Budapest, 1935. június hó 14. napján

Polgár Ferencné igazgató

Polgár Ferenc osztályfőnök

Kézp. nyomt. VII/A sz. 7. sz.

Budapest székesfővárosi Hírlapnyomdája 1933 — 4874

Ez az 1934/35. évi népiskolai bizonyítványom, amelyet a Dembinszky utcai elemi iskolában kaptam. A családukban szép és komoly tradíció volt a tanulásban való maximális teljesítmény, amit akkor én valahogy nemigen éreztem át. Az elemiben én is rendkívül jól tanultam. Bekerültem a zsidó gimnáziumba, ahol a tanárok nagy része a nővéremet is tanította, és állandóan emlegették, hogy bezzeg a nővérem. Az első és a második gimnáziumi osztályt még jól elvégeztem, de aztán kezdődött a latin, az algebra és a matematika, és én ott elvesztettem minden érdeklődésemet.

Most, utólag vagy mentségemre legyen mondva, azt is éreztem, hogy unatkozom, de hát a többiek nem unatkoztak. Soha nem csináltam házi feladatot, hanem ott, az iskolában másokról másoltam le. 12-13 éves koromra más iránt érdeklődtem, a könyvek és az emberek iránt, a magyar irodalom volt az egyetlen, amiből teljesen jó voltam. Sőt, írtam olyan dolgokat, hogy nem is nagyon gondolták, hogy én írtam. Valószínűleg azért, mert a többi tantárgyból olyan komoly lemaradásaim voltak. Kegyelemből engedtek át -- már nem is tudom, hányadikban -- latinból. Később úgy értékeltem ezt a korszakomat, hogy talán nem voltak olyan tanárok, akik fel tudták volna kelteni az érdeklődésemet. Matematikából igen korán elvesztettem a fonalat, és a lustaságom miatt sohasem találtam meg. 16 éves koromban abbahagytam a gimnáziumot. A bátyáim azt mondták, ha nem tanulsz, akkor valamit csinálni kell. Lehet, hogy talán türelmesebbek lettek volna velem egy másik történelmi korban, ha nem 1925-ben születtem volna, és ha nem 1942-t írtunk volna. A bátyám cége révén egy textilgépipari szakiskolába kerültem. Aztán egy selyemharisnya gyárba kerültem, egy speciális körkötőgép mellett dolgoztam, amit -- azt hiszem -- ma is tudnék használni. Ez akkoriban egy kifejezetten elit, nagyon jól fizetett szakma volt.